

Tisdagen den 12 april 2016

P8_TA(2016)0110

Den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension, inbegripet fiskeavtalen**Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om gemensamma regler för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension, inbegripet fiskeavtalen (2015/2091(INI))**

(2018/C 058/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 ⁽²⁾,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982,
- med beaktande av 1995 års avtal om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd,
- med beaktande av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations (FAO) uppförandekod för ansvarsfullt fiske, som antogs i oktober 1995 och därmed förknippade instrument och riktlinjer,
- med beaktande av konceptet med det sårbara marina ekosystemet som uppkom efter diskussionen vid FN:s generalförsamling och fick genomslagskraft efter antagandet av generalförsamlingens resolution 61/105 från 2006 och det faktum att sårbara marina ekosystem utgör områden som kan vara sårbara för effekter av fiskeverksamhet,
- med beaktande av Azorernas vetenskapliga kriterier och riktlinjer 2009 för identifiering av "ekologiskt eller biologiskt viktiga marina områden" och utformandet av representativa nätverk av skyddade marina områden i öppna havsvatten och djuphavshabitat enligt mångfaldskonventionen,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2012 om den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension ⁽³⁾,
- med beaktande av slutsatserna från den konferens som anordnades av den rådgivande nämnden för långvandrande arter den 16 och 17 september 2015,
- med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport nr 11/2015 av den 20 oktober 2015 med titeln "Förvaltas partnerskapsavtalen om fiske väl av kommissionen?",
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet och yttrandet från utskottet för utveckling (A8-0052/2016), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 149, 20.5.2014, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 419, 16.12.2015, s. 175.

Tisdagen den 12 april 2016

- A. Enligt FAO:s rapport om situationen för världens fiske och vattenbruk fortsatte de överexploaterade fiskbestånden att öka fram till 2008, men minskade en aning 2011.
- B. EU är en av de viktigaste fiskeaktörerna i världen, med en stark närvaro historiskt sett och omfattande verksamhet i alla världens oceaner genom en kombination av fiskeflottans verksamhet, EU-medborgares privata investeringar, sitt nätverk av bilaterala fiskeavtal och sitt deltagande i alla de viktigaste regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna, samtidigt som EU uppmuntrar goda metoder och respekt för mänskliga rättigheter.
- C. En hållbar förvaltning av världens fiskeresurser kräver multilateralism och internationellt samarbete, även på bilateral nivå. EU kan spela en nyckelroll i den globala förvaltningen av hav och oceaner, och den gemensamma fiskeripolitiken måste därför grundas på en ambitiös vision som är förenlig med den inre dimensionen enligt grundförordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.
- D. FAO har nyligen offentliggjort frivilliga riktlinjer för att säkra ett hållbart småskaligt fiske med mål för det småskaliga fisket, framför allt i utvecklingsländerna.
- E. EU är en viktig marknad för fiskeriprodukter (såväl fisk som fångas av EU-flottor som import) och den största importören av sådana produkter. EU konsumerar 11 procent av världens fiskproduktion räknat i volym och importerar 24 procent av fiskeriprodukterna räknat i värde, trots att EU bara står för 8 procent av världens fångster. EU förfogar över en omfattande fiskförädlingsindustri som har en viktig social dimension som bör bevaras.
- F. Den nya gemensamma fiskeripolitikens yttre dimension omfattar internationella avtal och fiske i områden utanför nationell jurisdiktion. Konventionen om biologisk mångfald och FAO förespråkar fastställandet av ekologiskt eller biologiskt betydande marina områden och av sårbara marina ekosystem. Skyddade marina områden är viktiga verktyg för ekosystembaserad förvaltning, vilket erkänns av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer.
- G. Kvoterna inom de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna har huvudsakligen grundat sig på historiska fångster, vilket gjort det möjligt för industriländerna att få förmånstillträde till de globala fiskbestånden. Nu måste man tillämpa de fördelningskriterier som fastställts av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och därmed ta hänsyn till fiske som bedrivs av utvecklingsländer i kustområden, vilka i generationer har varit beroende av närliggande fiskeresurser, ett faktum som EU måste fortsätta att respektera.
- H. En viktig åtskillnad behöver göras mellan de nordiska avtalen med Norge, Island och Färöarna och de partnerskapsavtal om hållbart fiske som berör andra länder.
- I. EU måste i sin politik eftersträva samstämmighet med utvecklingspolitiken på grundval av artikel 201.1 i EUF-fördraget, där det fastställs att "unionen ska ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet vid genomförande av politik som kan påverka utvecklingsländerna".
- J. Uppgifterna om de fiskbestånd som EU fiskar i tredjeländers vatten, eller som är avsedda för EU:s marknad, är ibland otillräckliga vad gäller fiskbeståndens tillstånd och de totala fångster som tas upp av lokala flottor och flottor från tredjeländer, vilket gör det svårt att utvärdera mängden överskott i flera blandade avtal enligt FN:s havsrättskonvention (Unclos). Det vore önskvärt med fler tillgängliga och transparenta uppgifter på detta område.
- K. EU bör göra allt den kan för att se till att de avtal om hållbart fiske som ingås med tredjeländer gagnar både EU och berörda tredjeländer, även deras lokalbefolkning och fiskerinäring.

Tisdagen den 12 april 2016

L. Sjöroveriet har också en negativ inverkan på regioner där fiskeverksamhet regleras inom ramen för bilaterala och multilaterala fiskeavtal.

1. Europaparlamentet välkomnar att man för första gången i grundförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken har inkluderat ett kapitel som behandlar den externa dimensionen, inbegripet minimikrav för bilaterala avtal, en skyldighet att utveckla samarbetet mellan regionala fiskerierorganisationer och förenligheten mellan de åtgärder de vidtar, en explicit hänvisning till gemensamma normer både inom och utanför EU:s vatten samt ett uttalande om att åtgärderna måste grunda sig på bästa tillgängliga vetenskapliga råd.

2. Europaparlamentet betonar vikten av att säkra samstämmighet mellan fiskeri-, miljö-, handels- och utvecklingspolitiken.

3. Europaparlamentet erkänner vikten av att upprätthålla och utöka den befintliga rättsliga ramens samstämmighet och förenlighet.

4. Europaparlamentet anmodar om ett ökat samarbete mellan Europeiska kommissionens tjänstegrenar som är relevanta för fiskeri, nämligen GD Havsfrågor och fiske, GD Internationellt samarbete och utveckling och GD Handel.

5. Europaparlamentet betonar att EU:s och dess partners – de partner EU har ingått bilaterala och andra avtal med – främjande av miljömässigt, socialt och ekonomiskt hållbart fiske grundat på öppenhet och insyn och icke-statliga aktörers deltagande, särskilt de yrkespersoner som är beroende av fisket för sin utkomst, är ett viktigt sätt att säkra framtiden för fiskesamhällen vid kusterna, den marina miljön, utvecklingen av lokal industri, de arbetstillfällen som genereras av fiske, förädling och handel samt fiskets bidrag till tryggad livsmedelsförsörjning.

6. Europaparlamentet understryker betydelsen av att skydda ekosystemen och hålla fiskbestånden över maximalt hållbart uttag, eftersom större fiskbestånd är viktiga för utvecklingen av fiskesamhällen vid kusterna i tredjeländer, i enlighet med FAO:s frivilliga riktlinjer för att säkra ett hållbart småskaligt fiske.

7. Europaparlamentet understryker behovet av att stödja lokalsamhällen vars levebröd huvudsakligen kommer från fiske och fiskerelaterad verksamhet. Parlamentet understryker behovet av stödåtgärder som syftar till att främja tekniköverföring, kunskapsöverföring, kapacitetsförvaltning, partnerskap mellan flera intressenter samt andra investeringar som gynnar fiskeribranschen.

8. Europaparlamentet påminner om att de miljömässiga normer som också måste tillämpas på EU:s externa fiske omfattar genomförandet av ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen tillsammans med försiktighetsansatsen, för att återuppbygga och upprätthålla exploaterade bestånd över de nivåer som kan producera högsta avkastning till 2015, där så är möjligt, och till 2020 allra senast för alla bestånd.

9. Europaparlamentet understryker att alla aspekter av den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension måste bygga på rättvisa och ömsesidigt fördelaktiga förbindelser mellan EU, dess medlemsstater och dess partner på det globala planet, oberoende av om dessa är bilaterala (partnerskapsavtal om hållbart fiske) eller multilaterala (regionala fiskeriförvaltningsorganisationer), i syfte att främja en hållbar utveckling av den lokala fiskerinäringen. Parlamentet betonar att en sådan rättvisa också måste återspeglas i EU:s handelsavtal med tredjeländer, i överensstämmelse med kravet på konsekvens i utvecklingspolitiken.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i den externa dimensionen av den gemensamma fiskeripolitiken beakta de yttre randområdena, inbegripet bilaterala avtal med tredjeländer, i syfte att garantera att den lokala fiskerinäringen i de yttre randområdena gynnas.

11. Europaparlamentet erkänner det arbete som den rådgivande nämnden för långvandrande arter utfört när det gäller utarbetandet av sin ståndpunkt om den reviderade gemensamma fiskeripolitikens externa dimension och genomförandet av denna, tillsammans med aktörer från tredjeländer.

12. Europaparlamentet insisterar på att EU i sin externa fiskerelaterade verksamhet (fångst, förädling och saluföring) måste främja sina striktaste miljömässiga och sociala normer och genomföra strikta och effektiva kontroll- och inspektionsåtgärder, men samtidigt garantera öppenhet i all sin verksamhet för att säkerställa rättvisa konkurrensvillkor på EU:s marknad.

Tisdagen den 12 april 2016

13. Europaparlamentet erkänner den roll som innehas av den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension när det gäller att skapa arbetstillfällen (både inom och utanför EU) och leverera fisk till EU:s marknader (och under vissa omständigheter till lokala marknader); den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension fungerar också som en drivkraft med hjälp av vilken EU kan ge teknisk, finansiell och vetenskaplig hjälp till tredjeländer, i synnerhet genom främjande av bättre vetenskaplig forskning, kontroll- och övervakningssystem och utveckling av hamninfrastruktur.
14. Europaparlamentet välkomnar de avsevärda förbättringarna i det sätt på vilket EU under de senaste åren har förvaltat den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension, avseende både partnerskapsavtalen om hållbart fiske och deras genomförande, vilket har resulterat i att EU:s flottor i allmänhet är bland de mest progressiva fjärrfiskeflottorna när det gäller att uppfylla strikta sociala och miljömässiga normer. Parlamentet anser att EU i ett internationellt sammanhang bör främja sådana miljömässiga och sociala normer inom ramen för regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och sitt nätverk av partnerskapsavtal om hållbart fiske.
15. Europaparlamentet erkänner att när EU:s flotta upphör att verka inom ett fiske kan dess fiskerätter fördelas mellan andra flottor som har mycket lägre standarder för bevarande, förvaltning och hållbarhet än dem som förespråkas och försvaras av EU.
16. Europaparlamentet anser att beviljandet av sektorsuppdelat stöd till fiskerinäringen i de partnerländer som undertecknat partnerskapsavtal om hållbart fiske är synnerligen viktigt med tanke på dessa länders ökande behov avseende fiskeriförvaltning, vetenskaplig forskningkapacitet, uppbyggnad och underhåll av infrastruktur, utbildning av fiskeriinspektörer och besättning samt förbättring av utbudet av och tillgängligheten till fisk i syfte att trygga livsmedelsförsörjningen för befolkningen i de partnerländer som undertecknat partnerskapsavtal om hållbart fiske genom att stödja det arbete som utförs av kvinnor inom fiskerinäringen.
17. Europaparlamentet betonar därför att det behövs en bättre koppling mellan det sektorsuppdelade stöd som ges inom ramen för fiskeavtalet och de instrument som är tillgängliga inom utvecklingssamarbetet, särskilt Europeiska utvecklingsfonden. Parlamentet insisterar också på full insyn i finansieringen av fiskeprojekt och användningen av sektorsuppdelat stöd för att på så sätt garantera ett korrekt utnyttjande av EU-medel.
18. Europaparlamentet upprepar behovet av bättre vetenskaplig information om resursernas tillstånd och bättre data om fångst/fiskeansträngning för fiske utanför EU:s vatten, särskilt i vatten som tillhör vissa utvecklingsländer i kustområden. För detta ändamål kan befintliga medel ur Europeiska havs- och fiskerifonden och Europeiska utvecklingsfonden användas.
19. Europaparlamentet noterar att man i revisionsrättens färsk rapport om partnerskapsavtal om hållbart fiske konstaterar att ett av huvudmålen med partnerskapsavtalen om hållbart fiske är att endast fiska överskottsbestånd, och att detta har visat sig var mycket svårt att genomföra i praktiken på grund av att det saknas tillförlitlig information om fiskbestånd och inhemska fiskeflottors fiskeansträngning eller om fiskeansträngningen för andra utländska fiskeflottor som också har beviljats tillträde av partnerländerna. Parlamentet betonar i detta avseende betydelsen av tillförlitliga vetenskapliga uppgifter och oberoende efterhandsutvärderingar av ändamålsenligheten med partnerskapsavtalen om hållbart fiske.
20. Europaparlamentet understryker att EU, genom sina partnerskapsavtal om hållbart fiske och sitt arbete med regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, bör främja harmoniseringen av villkoren för alla utländska fartygs tillträde till afrikanska vatten för fiske av tonfisk, små pelagiska och bottenlevande arter i syfte att upprätta gynnsamma villkor för fiskare som arbetar på ett hållbart och ansvarstagande sätt.
21. Europaparlamentet begär att oberoende observatörsprogram som bidrar till övervakningen av fiske och insamlingen av vetenskapliga data utvidgas.
22. Europaparlamentet är övertygat om att man endast genom regional fiskeriförvaltning, även inrättandet av regionala observatörsprogram, regionala inspektioner (vid hamnar och till havs) och kontrollsystem på regional nivå, kan utveckla ett hållbart och rättvist utnyttjande när det gäller långvandrande fiskbestånd samt gränsöverskridande och gemensamma fiskbestånd i enlighet med de krav som ställs av Unclos och i FN:s avtal om fiskbestånd.

Tisdagen den 12 april 2016

23. Europaparlamentet konstaterar att det finns en rättslig ram för regional förvaltning av långvandrande fiskbestånd, och för många andra fiskbestånd, genom den regionala fiskeriförvaltningsorganisationen för tonfisk och andra regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, trots att vissa fisken förblir utanför nätverket för regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, och uppmanar med kraft kommissionen att se till att samtliga relevanta fisken så fort som möjligt förvaltas av en regional fiskeriförvaltningsorganisation.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka bidragen till regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, eftersom dessa spelar en avgörande roll i kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske).

25. Europaparlamentet uttrycker sin oro över att vissa andra fisken, särskilt efter gemensamma bestånd som inte finns på öppet hav, inte ännu har ett effektivt forum för regionalt samarbete och regional förvaltning. Parlamentet anser att detta är ett allvarligt problem, i synnerhet för bestånd av små pelagiska arter i Västafrika, med tanke på deras strategiska betydelse för livsmedelsförsörjningen, vilket konstaterades i Internationella havsrättsdomstolens nyligen offentliggjorda rådgivande yttrande ⁽¹⁾.

26. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU att använda sitt inflytande för att garantera att allt fiske med en regional dimension förvaltas av en regional fiskeriförvaltningsorganisation. Parlamentet uppmanar EU att särskilt arbeta för att fiskerikommittén för östra Centralatlanten (Cecaf) ska bli en fullfjädrad regional fiskeriförvaltningsorganisation med rätt att fatta beslut, i stället för en rådgivande regional fiskerikommitté inom FAO.

27. Europaparlamentet är övertygat om att så länge EU-flottor har tillträde till annat fiske (t.ex. efter bottenlevande arter) så behöver EU främja åtgärder som är tillämpliga på alla för att garantera harmonin mellan de industriella och småskaliga fiskeflottorna, vilket kan kräva ett zonindelningssystem som tillåter att den lokala, småskaliga fiskenäringen skyddas.

28. Europaparlamentet efterlyser fler studier och ökat skydd av djuphavsarter och djuphavshabitat, främst av de som är särskilt känsliga eller viktiga för ekosystemets långsiktiga hållbarhet.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja en balanserad fördelning av tilldelningen av tillträde inom regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och samtidigt beakta både den miljömässiga och sociala inverkan, behov i fråga om livsmedelsförsörjning samt utvecklingsländernas strävan att utveckla sina egna fisken. Parlamentet konstaterar att all omfördelning behöver omfatta alla flottor, både fjärrfiskeflottor och nationella, och grunda sig på lämpliga fördelningskriterier som utarbetats av den relevanta regionala fiskeriförvaltningsorganisationen.

30. Europaparlamentet välkomnar kravet i grundförordningen enligt vilket alla utländska flottor som bedriver fiske i ett land med vilket EU har ett partnerskapsavtal om hållbart fiske måste omfattas av liknande villkor för tillträde, vilka främjar ett hållbart fiske. Detta är en viktig åtgärd som garanterar att andra fjärrfiskeflottor verkar enligt samma normer som EU i stället för att underminera dessa normer. Parlamentet uppmanar kommissionen att kraftfullt arbeta för detta krav.

31. Europaparlamentet begär att EU utnyttjar sitt nätverk av partnerskapsavtal om hållbart fiske och sina förhandlingar inom regionala fiskeriförvaltningsorganisationer för att garantera att partnerländerna begränsar tillträdet för alla fjärrfiskeflottor till överskott, enligt Unclos krav och kraven i den gemensamma fiskeripolitiken, och som EU gör, och ger förmånstillträde till flottor som tillämpar de mest miljövänliga och socialt hållbara fiskemetoderna för den berörda zonen och de berörda bestånden.

32. Europaparlamentet ser med oro på ett eventuellt avbrott i fisket mellan två protokoll när förhandlingarna om ett nytt protokoll drar ut på tiden. Parlamentet uppmanar kommissionen att garantera aktörernas rättsliga och ekonomiska säkerhet genom att se till att fisket kan fortsätta mellan två protokoll.

⁽¹⁾ Internationella havsrättsdomstolens rådgivande yttrande av den 2 april 2015, som svar på den subregionala fiskerikommissionens begäran om ett yttrande: https://www.itlos.org/fileadmin/itlos/documents/cases/case_no.21/advisory_opinion/C21_AdvOp_02.04.pdf

Tisdagen den 12 april 2016

33. Europaparlamentet erkänner betydelsen av inrättandet av en större ram med utvecklingsländer som inte bara omfattar fiske, utan även tidigare och efterföljande områden i försörjningskedjan.
34. Europaparlamentet uppmanar EU att undvika att förhandla om partnerskapsavtal om hållbart fiske med länder där korruption accepteras.
35. Europaparlamentet erkänner betydelsen av inrättandet av en större ram med utvecklingsländer som omfattar fiske som en integrerad del av andra utvecklingsrelaterade ämnen.
36. Europaparlamentet tror på betydelsen av att erkänna fisketillstånd via de diplomatiska kanalerna.
37. Europaparlamentet inser betydelsen av fiske för utvecklingsländer, särskilt småskaligt fiske, i anledning av fiskets bidrag till tryggad livsmedelsförsörjning, den lokala ekonomin och sysselsättningen för både män och kvinnor, utan att det påverkar den roll som innehas av den industriella fiskeverksamhet som sker inom en ansvarsfull och öppen ram och som garanterar den socioekonomiska utvecklingen för kustområden och försörjningen med fiskeriprodukter.
38. Europaparlamentet understryker att EU måste respektera sitt åtagande om att främja ett miljömässigt och socialt hållbart fiske i utvecklingsländerna i all EU-politik som påverkar fisket i utvecklingsländer (bistånd, handel, fiske).
39. Europaparlamentet betonar vikten av att kvinnor deltar i hela värdekedjan, från finansiering till förädling och/eller saluföring av fiskprodukter. Parlamentet anser att om kvinnors tillträde till dessa aktiviteter främjas skulle deras ekonomiska och sociala medinflytande förstärkas, vilket skulle spela en viktig roll när det gäller att undanröja klyftorna mellan könen. Parlamentet insisterar på att större uppmärksamhet ska ägnas prioriteringar avseende jämställdhet i EU:s förbindelser med utvecklingsländer.
40. Europaparlamentet betonar vikten av att med hjälp av sektorsuppdelat stöd främja lokal utveckling genom ökad självständighet för partnerländernas fiske, i synnerhet genom förstärkning av hållbart vattenbruk, samt utveckling och bevarande av det småskaliga fisket, förbättring av de vetenskapliga kunskaperna om beståndens tillstånd och förstärkning av privata initiativ som tas av lokala aktörer. Parlamentet uppmanar EU att genom partnerskapsavtalen om hållbart fiske främja en god förvaltning, framför allt av de offentliga intäkterna från fiskerinäringen och den ekonomiska ersättningen.
41. Europaparlamentet anser att EU bör uppmuntra tredjeländer, och börja med dem som EU förhandlar om partnerskapsavtal om hållbart fiske med, att inrätta ett regelverk för samriskföretag bestående av EU-företag och andra intressen för sektorerna för fångst, förädling och saluföring. Parlamentet anser att en sådan ram är det bästa sättet att garantera att samriskföretag inrättas och verkar i linje med höga standarder vad gäller hållbarhet och öppenhet, så som den reformerade gemensamma fiskeripolitiken förespråkar, varvid den rättsliga stabiliteten för EU:s intressen också stärks när det gäller att stödja en hållbar utveckling av fisket i tredjeländer.
42. Europaparlamentet kräver att transparens, ansvarighet och intressenters deltagande ska betraktas som centrala i EU:s fiskeförordningar med tredjeländer.
43. Europaparlamentet betonar att europeiska investeringar genom samriskföretag i fisket i tredjeländer måste omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken. Parlamentet betonar att EU bör, genom sina partnerskapsavtal om hållbart fiske, främja en dialog med partnerländer om upprättandet av en regleringsram för att säkerställa att gemensamma företag med partner från EU eller andra länder inom fångst-, förädlings- och saluföringssektorerna verkar på ett öppet sätt, inte konkurrerar med den lokala, småskaliga branschen och bidrar till utvecklingsmålen för det berörda landet.
44. Europaparlamentet hör samman revisionsrättens rapport, som betonar att underutnyttjandet av det referenstonnage som anges i vissa nya protokoll medför höga kostnader. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att i möjligaste mån undvika onödiga kostnader för EU:s budget inom detta område.

Tisdagen den 12 april 2016

45. Europaparlamentet anser sig behöva ha en mer aktiv roll än det nuvarande godkännandeförfarandet och insisterar på att omedelbart och fullständigt informeras i alla faser av förfaranden som rör ingående eller förnyelse av partnerskapsavtal om hållbart fiske, i syfte att öka insynen och det demokratiska ansvarsutkrävandet när det gäller protokollen.

46. Europaparlamentet erkänner vikten av den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension när det gäller att skapa arbetstillfällen både inom EU och i partnerländerna, inbegripet genom anställning av lokal besättning i samband med partnerskapsavtal om hållbart fiske. Parlamentet uppmanar EU-fartyg att i den mån det är möjligt landa sina fångster i partnerländerna för den första bearbetningen. Parlamentet efterlyser instrument för att skydda arbetstagare och för att anständiga arbetsförhållanden ska ingå i EU:s förordningar om fiskerifrågor (särskilt ILO:s konvention nr 188) liksom i partnerskapsavtal om hållbart fiske för att garantera samma arbetsvillkor, samma lön, samma skydd för arbetstagarnas rättigheter och samma utbildningsnivåer för EU- och icke-EU-medborgare.

47. Europaparlamentet välkomnar varmt bestämmelserna om öppenhet i det allra senaste protokollet med Mauretanien, enligt vilka Mauretanien förbinder sig att offentliggöra alla avtal med stater eller privata aktörer om tillträde för utländska fartyg att fiska i Mauretaniens exklusiva ekonomiska zon, och begär att sådana bestämmelserna om insyn inkluderas i alla partnerskapsavtal om hållbart fiske.

48. Europaparlamentet välkomnar även varmt att protokollet med Mauretanien innebär att EU:s flotta prioriteras tillträde till detta lands fiskeöverskott och uppmanar kommissionen att framhålla detta exempel i protokollförhandlingar med andra tredjeländer och samtidigt beakta de höga krav på hållbarhet som EU:s flotta måste uppfylla.

49. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att se till att liknande bestämmelser om insyn inkluderas i andra framtida protokoll, eftersom detta skulle medföra mycket större öppenhet när det gäller den totala fiskeansträngningen och villkoren för tillträde. Parlamentet begär att man offentliggör uppgifter om de sammanlagda fångsterna för fartyg som tillåts fiska i mauretanska vatten, och om därmed förbundna villkor för tillträde.

50. Europaparlamentet begär att kommissionen inom de internationella organ där den deltar ska uppmuntra övriga tredjeländer att också offentliggöra villkoren i andra avtal som de ingått med andra stater eller privata aktörer, inbegripet uppgifter om fartyg som tillåts bedriva fiske och om dessa fartygs verksamhet och fångster. Parlamentet uppmanar också tredjeländer att följa de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas resolutioner, vilka främjar öppenhet i fiskeavtalen.

51. Europaparlamentet uppmanar andra tredjeländer att överväga regionala fiskeriorganisationers rekommendationer, resolutioner och beslut som främjar öppenheten och insynen i fiskeavtal inom deras exklusiva ekonomiska zoner.

52. Europaparlamentet anser att kommissionen så fort som möjligt bör förbättra öppenheten och insynen genom att upprätta en databas som omfattar alla de privata avtal mellan europeiska fartygsägare och lokala eller regionala organ eller myndigheter eller tredjeländer, eller avtal med nämnda parter som ingåtts för europeiska fartygsägare, som gäller tillträde till tredjeländers fiskevatten, inbegripet villkor för tillträde, tillåten flottkapacitet och uppgifter om fartygen och deras fiskeverksamhet, samt att denna databas bör vara offentlig, förutom de delar som innehåller kommersiell känslig information.

53. Europaparlamentet konstaterar att fartygsägare tecknar privata avtal, som ligger utanför den gemensamma fiskeripolitiken, med myndigheterna i tredjeländer. Parlamentet är oroat över att kommissionen inte systematiskt underrättas om sådana lösningar och oroas över att detta i vissa fall kan leda till orättvis konkurrens med utvecklingsländernas lokala fiskesamhällen, samt med EU:s fartygsägare som verkar under bilaterala avtal.

54. Europaparlamentet anser att de fartyg som bedriver fiske enligt bestämmelserna i ett partnerskapsavtal om hållbart fiske, men som inte fullgör sina skyldigheter, t.ex. när det gäller att ge sin medlemsstat de data som krävs enligt villkoren i deras fisketillstånd, bör beläggas med de påföljder som fastställs i kontrollförordningen och i IUU-förordningen, inbegripet, i förekommande fall, att inte beviljas fisketillstånd.

Tisdagen den 12 april 2016

55. Europaparlamentet beklagar att man vid tidigare uppskattningar av storleken på den "externa flottan" har använt sig av olika definitioner för de fartygstyper som skulle inkluderas med den följd att befintliga uppskattningar inte kan jämföras, vilket gör det omöjligt att genomföra en analys av flottans storlek och dess utveckling över tid och därmed allvarligt begränsar öppenheten och insynen. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa en definition av den externa flottan, vilken omfattar alla fartyg som bedriver fiske utanför EU:s vatten, och samtidigt ta vederbörlig hänsyn till de relevanta särdragen i de nordliga avtalen, för att på så sätt möjliggöra en historisk jämförelse.

56. Europaparlamentet konstaterar att ett stort problem som upplevs av EU:s yrkesfiskare är de olika reglerna för olika fiskeflottor, hemmahörande i och utanför EU, som är verksamma i samma fiskezoner; detta problem kvarstår trots den roll Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet (AKFM) spelat. Parlamentet anser det nödvändigt för EU att öka sina ansträngningar i Medelhavsområdet genom ett närmare samarbete med lokala organ, regionala organisationer, vetenskapliga institutioner, observationscentrum och landsbaserade fiskekluster. Parlamentet anser att EU har en roll att spela i lösningen av konflikter mellan fartyg i Medelhavet och begär att kommissionen överväger att stödja och bistå fiskare som ofta drabbar samman med fartyg från tredjeländer, och att inrätta närmare samarbete med länder i det södra Medelhavsområdet.

57. Europaparlamentet välkomnar offentliggörandet nyligen av namnen på de EU-flaggade fartyg som beviljats tillstånd att bedriva fiske utanför EU:s vatten, och insisterar på att kommissionen systematiskt offentliggör sådana uppgifter, inbegripet uppgifter om fartygens verksamhet och fångster.

58. Europaparlamentet noterar att öppenhet och insyn är en förutsättning för samråd och ett informerat deltagande från fiskeaktörers sida, särskilt yrkespersoner vars utkomst är beroende av fiske. Parlamentet anser att sådant samråd och deltagande bör främjas i partnerskapsavtalen om hållbart fiske, även förhandlingar om avtal och protokoll och genomförandet av dessa, fördelningen och användandet av sektorsuppdelat stöd, arbete som utförs i de regionala fiskeriorganisationerna samt tillämpningen av utvecklings-samarbetsprojekt.

59. Europaparlamentet konstaterar att grundförordningen omfattar en bestämmelse i vilken det krävs att fartyg som lämnar och senare återvänder till EU-registret tillhandahåller information om sin verksamhet före återvändandet. Parlamentet anser att detta krav ytterligare bör stärkas på så sätt att man fastställer att fartygets hela flaggningshistoria måste lämnas till kommissionen och föras in i databasen för registret över unionens fiskeflotta innan fartyget kan upptas i registret.

60. Europaparlamentet erkänner det arbete som utförs av EU i kampen mot IUU-fiske, som utgör ett hot mot fiskbestånden och medför illojal konkurrens gentemot legitima fiskare. Parlamentet erkänner IUU-förordningens bidrag till att hållbart fiske i världen främjas. Parlamentet anser att EU i sin centrala roll som världens ledande marknad för fisk har kapacitet att säkra stödet från andra stater, inbegripet de stater med vilka EU ingått partnerskapsavtal om hållbart fiske, och internationella aktörer, i syfte att garantera ett gemensamt förhållningssätt och en effektiv global strategi för att bekämpa IUU-fiske.

61. Europaparlamentet förordar utvecklingen av ett unikt internationellt system för att registrera alla fartyg på internationella vatten.

62. Europaparlamentet insisterar på att IUU-förordningen ska tillämpas på ett strikt, objektiva, öppet, icke-diskriminerande och enhetligt sätt, i syfte att främja lika villkor bland flottor och länder, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra det. Parlamentet anser vidare att för att förordningen ska bli framgångsrik får den inte vara föremål för kortsiktiga behov inom ramen för EU:s handelspolitik eller användas av EU:s fiskeintressen som ett verktyg att illojalt förbättra konkurrenskraften.

63. Europaparlamentet begär att kommissionen undersöker möjligheten att i IUU-förordningen ta med bestämmelser om arbetsförhållanden.

64. Europaparlamentet betonar att även inom ramen för partnerskapsavtal för hållbart fiske bör fullständig spårbarhet för marina fiskeprodukter säkerställas.

Tisdagen den 12 april 2016

65. Europaparlamentet anser att bilaterala och multilaterala handelsavtal som förhandlats fram av EU bör främja miljömässigt hållbara och socialt rättvisa villkor för tillverkning av fiskeriprodukter i berörda tredjeländer, genom användning av lämpliga kvantitativa och kvalitativa begränsningar avseende tillträde till EU:s marknad för att inte undergräva de framsteg som uppnåtts mot IUU-fiske genom denna förordning. Parlamentet anser dessutom att dessa villkor ska gälla för alla fiskeriprodukter eller produkter som framställts av fisk som saluförs på EU:s marknad och att alla fiskeriprodukter eller produkter som framställts av fisk för vilka efterlevnaden av dessa villkor inte kan garanteras, eller för vilka överensstämelsen med kraven i konsumentskyddet inte kan garanteras, ska hindras från att införas på EU:s marknad.
66. Europaparlamentet anser att de ekonomiska, sociala och miljömässiga villkor som råder vid insamling och bearbetning av fisk bör vara tydliga för konsumenterna.
67. Europaparlamentet föreslår att bestämmelserna i bilaterala och multilaterala handelsavtal bör omfatta en explicit hänvisning till IUU-förordningen, inbegripet de normer som anges i förordningen. Parlamentet råder kommissionen att föreslå ett avbrott i handelsförbindelserna med ett tredjeland som identifierats enligt artikel 31 i IUU-förordningen.
68. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att i IUU-förordningen införa ett system liknande Traces-systemet, i syfte att möjliggöra bekräftelse och utbyte av uppgifter avseende fångst- och fartygscertifikat eller fastställa en minimiprocentsats för kontroll av importerna av förädlingsprodukter.
69. Europaparlamentet anser det viktigt att utfärda detaljerade riktlinjer och övervaka ansträngningar som görs av länder som har fått gula eller röda kort.
70. Europaparlamentet välkomnar att fiskefartyg betraktas som sårbara inom ramen för Operation Atalantas verksamhet och anser att unionsflottan bör ges fortsatt stöd och skydd.
71. Europaparlamentet anser att förhandlingarna i FN om ett nytt system för internationell förvaltning av världshaven i områden utanför nationell jurisdiktion måste ha som mål att ta fram en ordning som gör det möjligt att studera och på ett rättvist, hållbart och varsamt sätt utnyttja resurserna i de internationella världshaven, inbegripet det fortsatta arbetet att fastställa ekologiskt eller biologiskt viktiga marina områden i syfte att upprätta ett sammanhängande nätverk av skyddade marina områden.
72. Europaparlamentet påminner om kommissionens skyldighet att som fördragets väktare se till att medlemsstaterna fullgör sina skyldigheter rörande tillbörlig aktsamhet när det gäller deras medborgares och flottors externa verksamhet, och uppmanar EU att ta hänsyn till den internationella havsrättsdomstolens färskva yttrande om identifiering av EU som flaggstat i samband med bilaterala fiskeriavtal.
73. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-